U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **V. K.,** zastoupen Mgr. Filipem Wágnerem, advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2018, č. j. 2 Az 35/2016 - 56,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta Mgr. Filipa Wágnera **se určuje** částkou 3 400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 2. 6. 2016, č. j. OAM-236/ZA-ZA11-ZA08-2016, zamítlo žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 19. 4. 2018, č. j. 2 Az 35/2016 - 56.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel se neztotožnil se závěrem městského soudu, že pokud měl na Ukrajině problémy s policií, měl se obrátit na

vnitrostátní orgány s žádostí o pomoc. Na Ukrajině se zhoršuje korupce, útisk opozice na politickou objednávku a mučení ze strany policie. Podání stížnosti by proto bylo zcela formálním krokem, neboť nadřízené orgány by zcela jistě jednání svých podřízených kryly. Stěžovateli by nepomohlo ani vnitřní přesídlení, neboť je ohrožen protiprávním jednáním orgánů s celostátní působností. Na Ukrajině nadto probíhá válečný konflikt a stěžovateli v případě návratu hrozí nedobrovolné zapojení do tohoto konfliktu.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a rozsudek městského soudu. Zopakoval, že nebylo zjištěno, že by byl stěžovatel reálně ohrožen nebezpečím vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Možnost výkonu vojenské služby nelze pokládat za pronásledování, navíc vojáci základní služby nejsou povoláváni do zóny vojenských operací, zde mohou sloužit pouze dobrovolně. Žalovaný navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatel ve své argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[8] K bezpečnostní situaci na Ukrajině se Nejvyšší správní soud vyjadřoval již mnohokrát, přičemž uvedl, že konflikt se geograficky ustálil ve východní části země (Doněcká a Luhanská oblast), přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá. Městský soud z této judikatury přitom výslovně vycházel, stěžovatel nadto pochází

ze Zakarpatské oblasti nacházející se na západě Ukrajiny (viz např. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 6 Azs 155/2016 - 33, ze dne 25. 9. 2017, č. j. 5 Azs 134/2017 - 24, ze dne 30. 8. 2017, č. j. 2 Azs 226/2017 - 31). Rovněž závěry městského soudu ve vztahu k případné branné povinnosti jsou v souladu s ustálenou judikaturou, která je shrnuta v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 6 Azs 290/2017 - 23, z nějž městský soud vycházel.

[9] Pokud jde o potíže s bezpečnostními složkami, které měly spočívat v tom, že příslušníci SBU měli stěžovatele nabádat ke spolupráci, městský soud rovněž v souladu s ustálenou judikaturou uzavřel, že považoval-li stěžovatel jednání bezpečnostních složek za nezákonné, měl možnost ke své obraně využít právní prostředky, které jsou na Ukrajině dostatečné a funkční, což však neučinil (k tomu viz městským soudem citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2015, č. j. 10 Azs 9/2015 - 45, nebo také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 - 41, a ze dne 12. 4. 2012, č. j. 7 Azs 9/2012 - 46).

[10] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovateli byl městským soudem ustanoven advokát podle § 35 odst. 8 (nyní odst. 9) s. ř. s., podle jehož poslední věty platí, že zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Při přiznání odměny v dané věci Nejvyšší správní soud určil odměnu výše uvedenému advokátovi ve výši 3 400 Kč [jeden úkon právní služby po 3 100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky (návrh ve věci samé), a jeden režijní paušál po 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky]. Celková částka 3 400 Kč bude advokátovi vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu